

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΟΔΟΣ ΚΥΝΟΣΑΡΓΟΥΣ ΑΡΙΘ. 38
ΚΑΙ ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ ΑΡΙΘ. 2
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ
15 ΛΕΠΤΑ 15

Η ΦΥΣΙΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ

Έν Ελλάδι έτησία Δρ. 8
— εξαμηνος » 5
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ έτησία Φρ. 12
— εξαμηνος » 7

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.— Θρήνοι Όρφέως. Παρά την Άχερουσίαν (μετ' εικόνας) υπό Ηλ. — Έορταί άργυρών γάμων των βασιλείων. Άρχαϊκός σύλλογος.— Έρχεθειον (μετ' εικόνας) υπό Χ. ΗΑ.— Περὶ μονομαχίας (μετ' εικόνας) υπό Φ. Π.— Έλληνικόν θέατρον. Αϊκατερίνη Βερώνη.— Η καλλιτέχνες μας φεύγει (ποίημα).— Άλληλογραφία τής «Φύσεως».— Άγγελίαι κτλ.

ΟΡΦΕΩΣ ΘΡΗΝΟΙ

Παρά την Άχερουσίαν

«... Έίναι μακράν άκόμη; Ό! που βκίνομεν θεία σκιά; Πώς να έρευνήσω το μεγαλειόν του τάφου; Δός μοι νέαν ψυχήν,

είμαρμένη, όπως εισδύσω εις των μυστηρίων τον θειον κόσμον. Θέλω να χύσω πλειότερα δάκρυα εκεί θέλω να κλαύσω, σκιαζόμενος με τας πτέρυγας του Άδου θέλω να διακόπτω την σιγήν του ήρέμου κόσμου με πλειότερους στεναγμούς. Θέλω να έχω συμμαχους εις το θλιβερόν ταξειδιόν μου πάντας όσοι αισθάνονται πόνον, όσοι γνωρίζουσι τής καρδιάς το πένθος... Άλλ' όχι! θέλω μόνος εδω να καθήσω εις τα κατηφη μάρμαρα, αναμένων τον πρεσβύτην πορθμέα του κάτω κόσμου. Θέλω να τελέσω πρώτον σπονδάς εκ των δακρύων μου, να πλανηθω ειτα εις του κλαυθμωνος την κοιλάδα, να καλυφθω με του σκοτους τον πέπλον, και να θρηνήσω να θρηνήσω, ενόσω πονοῦν τα στήθη μου, ενόσω ή λύρα μου στενάζει, ενόσω ή καρδιά μου ελπίζει ναι, ελπίζει πέραν του κόσμου των άναμνήσεων, αλλά και ουχι πλησίον του κόσμου τής λήθης, ενθα τα τόσα μειδιάματά μου εκρυσπα...

Ό*, κλαυσε άκόμη, κλαυσε πιστή μου σύντροφος θρήνησον επί των τάφων, διότι είναι μαύρη έρημία ή πατρίς των, και ουχι λιμήν γλυκυτάτης γαλήνης.

Φεῦ! όρφανός εγώ, να πενθω επέπρωτο δια την συμφοράν τής μοίρας, και να ποτίζω την κυπάρισσον, άντι του κισσοῦ και τής μυρσίνης. Ό! σās βλέπω άμειλικτοι και σιγώντες τάφοι διατί άγνοείτε τί έκαστος εις τα σπλάγχνα του εκλείει;

Ό αναμένω έτι, δυστυχής του πεπρωμένου ψάλτης, όρφανός, έρημος, άφιλος... Ό! λαλείτε σεις τουλάχιστον τής

Ο ΟΡΦΕΥΣ ΘΡΗΝΩΝ ΤΗΝ ΕΥΡΥΤΑΙΚΗΝ

έρήμου οι κάτοικοι! με συμπονεείτε ή με οικτείρετε; με παρηγορείτε δια τής σιγής σας ή με φυλάττετε δια τής παρουσίας σας; άπέλθετε εις τα δάση σας, ενθα βλαστάνει ή ελατος και ή πίσυς, και καθήσατε υπό την σκιάν των μεγαλαυχών των δένδρων άφετέ με να πλανηθω έτι και να ψάλλω το παράπονον των πόνων, και εις του άσφοδελοῦ την χώραν, αιωνίως να ζητήσω, ναι! το βάλλασμον των χρόνων. Ό! άφετέ με έρημον, την λύραν μου να κρούω, μονήρης να μαραίνωμαι, και έρημος να κλαίω. Εις την παυσίλυπον άκτήν, εκεί να περιμένω, τον γέροντα πρεσβύτην, ως φάρον των ελπίδων, ως φως άκοίμητον λαμπρόν, εν μέσω των νηπιέων.

Κλαίω άκόμη όρφανός, και αιωνίως κλαίω τα ήρεμά σου κύματα, σιμνή Άχερουσία. ποτε θ' άκούσω του οδηγού ή κώπη να τα πλήττη; ποτε θα έλθη, ώμίλησον, ό θαλερός πρεσβύτης σου, μακρόθεν ποτε θα φανή, του Άδου σου ό άγγελος; Άχ! δέξου δάκρυα θερμά, στα θεία νάματά σου, και φέρε αυτά εκεί μακράν, με την πικράν οδύνην τους στόνους μου ή αύρα σου, και τους κλαυθμούς τής λύρας, με

καί δὲ οἱ μᾶλλον τρυφεροὶ μαράθησαν πρόωρος.
 Ὡσεῖς, ὡ νεοὶ κηπουροί, καὶ σπουδασταὶ καὶ ἄλλοι
 σ' τὰ λουλουδάκια δώσατε μὴ γλάστρα πλὴν μεγάλη!
 Καὶ εὐχρηθῆτε εἰς αὐτὰ νὰ αὐξηθῶν καὶ πάλι.
 Μικρὰ δὲν εἶνε ἡ Ἑλλάς, ἀλλὰ πολὺ μεγάλη!

ΕΜ. ΓΑΛΑΝΗΣ
 Καθηγητῆς, καὶ πρόεδρος τοῦ
 «Εὐδασκαλικοῦ συλλόγου».

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'

Βασιλεῖ τῶν Ἑλλήνων

"Αν εἶνε ἡ ἀγάπη μας, τὸ κράτος, ἡ ἰσχὺς, σου
 ἐλπίδα νέων ἀγαθῶν μᾶς δίδ' ἡ ἰδική σου
 ὅπου εἰς Ἑλλάδα καὶ ἐκεῖ θερμῶς ἀνταγαπᾶσαι,
 ὡς βασιλεὺς λατρεύεσαι καὶ ὡς πατὴρ τιμᾶσαι.

ΟΔΓΑ.

Τῇ γαλεινοτάτῃ Βασιλίῳ τῶν Ἑλλήνων
 Βασιλίσσά μου, σπλαγγχνικὸ τοῦ οὐρανοῦ ἀστέρι,
 Ἄστέρι, ποῦ τὴ λάμψι του 'ς τὴν συμφορὰ σκορ-
 πίζει,
 Τῆς γῆς διαβάτης σκοτεινός, φιλεῖ τ' ἀγνό σου χέρι
 Καὶ τ' ἀργυρὰ σου στέφανα μ' ἀφρόδωρα βαντίζει

Λουλούδια, ποῦ τάνεθρεψε 'ς τοῦ βράχου του τὴν ἀκρὴν
 μ' εὐγνωμοσύνης δάκρυ.

(Ἄπὸ τοῦ βράχου τοῦ Φρεαττίου)
 Δ. Κ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ
 Διευθυντῆς τοῦ «Ἀπέλλωνος».

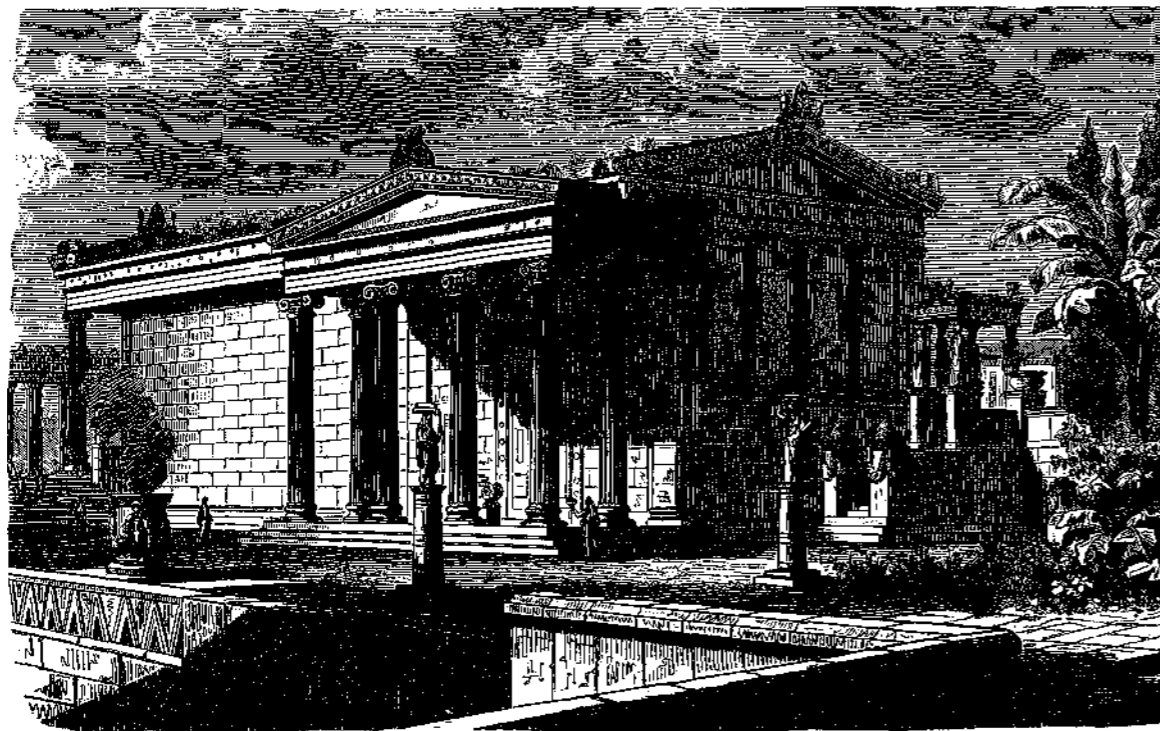
Ἡ διαρκὴς τῶν βασιλείων ἡμῶν ἀγάπη, ἐστὶν ἡ
 ἀγαθὴ θέλησις Αὐτῶν.

ΚΩΝ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗΣ
 Πρ. Ἐφέτης.

Κατὰ τὴν εὐτυχῆ ταύτην ἡμέραν, τὸ ἔθνος ὄλον
 ἐλευθέρων καὶ δούλων ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ἐγκαρ-
 δίου ἀναπέμπει εὐχὰς πρὸς τὸν ἡνσιον, ὑπὲρ μα-
 κροπμερεύσεως, εὐτυχίας καὶ δόξης τῶν βασιλείων
 αὐτοῦ Γεωργίου τοῦ Α', καὶ τῆς Ὀδγας, εὐχόμενον
 ἵνα κατὰ τὴν πεντηκονταετηρίδα αὐτῶν, συνεορτάσῃ
 καὶ τὴν ἐλευθέρωσιν καὶ ἔνωσιν πάντων τῶν Ἑλ-
 λήνων.

ΒΑΣΙΛΙΟΣ ΣΚΟΡΕΑΝΗΣ
 Καθηγητῆς.

(Ἔπεται συνέχεια)

ΕΡΕΧΘΕΙΟΝ
 (ὡς ἦτο τὸ πάλαι)

ΕΡΕΧΘΕΙΟΝ

Εἰς τὴν 92αν καὶ 93ην Ὀλυμπιάδα ἀνάγεται ἡ οἰκοδομὴ
 τοῦ καλλιτεχνικοῦ ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως μνημείου, τοῦ κομ-
 φοῦ Ἐρεχθείου. Ἀπεριγράφτος λαμπρότης καὶ εὐπρέπεια,
 μεγαλοπρεπῆς χάρις καὶ ἐκπλήσσοιτα ἀρχιτεκτονικὴ τελειό-
 τητος διέκρινον τὸ ὅρατον οἰκοδόμημα, μὲ τὸν πολυτελεῆ Ἰωνι-
 κὸν ρυθμὸν, μὲ τὰς τρεῖς αὐτοῦ στοᾶς, μὲ τὰς Καρυάτιδας, μὲ
 τὰ γλαφυρὰ κιονόκρανα, τὰ λεπτὰ ἀνθήμια, καὶ τὸν λοιπὸν
 πλούσιον καὶ ποικίλως καλλιτεχνικὸν ἐξωραϊσμόν των.

Εἰς δύο μέρη διηρεῖτο ὁ ναός, ὧν τὸ μὲν περιεῖχε τὸν τά-
 φον τοῦ Ἐρεχθῆως καὶ τὸ ἱερὸν τῆς πολιούχου φρεῖαρ, τὸ δὲ
 τὸν τάφον τοῦ Κέκρωπος καὶ τὸ ἀρχαῖον ξόανον τῆς Ἀθη-
 νᾶς. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἦτο ἀφιερωμένον τῇ Ἀθηνᾷ, τὸ
 δὲ δεύτερον τῇ Πανδρόσῳ.

Ἀρχιλόχος καὶ Φιλοκλῆς ἀναφέρονται ὡς ἀρχιτέκτονες
 τοῦ ἱεραίου ναοῦ, ὧν τὸ ἔργον ἀμέσως ἐτάχθη μεταξὺ τῶν
 πρώτων ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως οἰκοδομῶν.

Χαριστάτη καὶ μεγαλοπρεπῆς εἶναι ἡ μυθολογικὴ τοῦ ὁ-
 ραίου οἰκοδομήματος ἱστορία, ἐνθα ἐρίζουσι περὶ τῆς κυριώ-
 τητος τοῦ τόπου, ἡ Ἀθηνᾶ καὶ ὁ Ποσειδῶν ἐκ τῶν θεῶν,
 καὶ ὁ Κέκρωψ ἐκ τῶν θνητῶν τῆς γῆς ἀνάκτων παρίσταται
 ὡς κριτῆς.

Φαίνεται εἰσεῖτι ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ βράχου ἡ τριάς τῶν φρεᾶ-
 των, ἃς ἡ πλήξασα τοῦ θεοῦ τῶν θαλασσῶν τὸ ζῆρὸν ἔδα-
 φος τρίαίνα ἐσχημάτισεν. Ὁ θεὸς ἐκαυχῆθη ἐπὶ τούτῳ καὶ
 μεγαλαυχῶν ἐκήρυξεν, ὅτι ἔδωκε τὸ ὕδωρ εἰς τὴν αὐχμηρὰν
 Ἀττικὴν, καὶ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς πετρώδους ἀκτῆς τὴν
 θάλασσαν τὰ σπάνια νάματα τῆς Ἐννεακρούου ἤθειεν ἀπο-
 ζῆρᾶν ὁ θερμὸς Φοῖβος, ἤθειεν ἀπομαρᾶν τὸ ἄστεως τὸ
 πυκνὰ δάση, ἤθειεν ἀπορροφήσει τὴν ζωτικὴν του ἱμάδα,

ἐὰν τὸ εὐεργέτημα τοῦτο τοῦ μεγάλου θεοῦ δὲν ἤθελε μετα-
 βάλλῃ τὴν ἐρημον εἰς εὐθαλῆ κῆπον.

Πλὴν καὶ ὑπὸ τὸν πόδα τῆς πολιούχου παρθένου ἀναβλα-
 στάνει τρυφερὸς εὐλαϊὸς βλαστὸς, ὅστις αὐξηθεὶς μεταβλήθη
 εἰς πολύκαρπον δένδρον, ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ ὁποίου, τῆς Κε-
 κρωπίας ὁ ἡγεμὼν ἐκάθητο ἀναπαυόμενος, καὶ ὅτε ἐγεύθη
 τῶν ἠδίων καρπῶν τῆς ἔδωκεν ὡς κριτῆς τὴν τελικὴν ἀπό-
 φασιν ἐν τῇ ἐρίδι τῶν διαμαχομένων θεῶν. Καὶ ἡ Ἀθηνᾶ
 ἐνίκησεν. Ἄν τὸ ὕδωρ γονιμοποιῆ τὴν γῆν, ἰδοὺ τὸ ἀριστον
 αὐτῆς προῖον, ἡ συμβολικὴ εἰκὼν τοῦ ὑπεράτου ἀγαθοῦ, τῆς
 εἰρήνης, ἧτις εἶναι ἡ μεγαλουργὸς εὐεργέτις, ἡ πλουτοδοτὶς
 θεᾶ, ἡ τῶν ἰθῶν ἐμπεδοῦσα τὸ μεγαλεῖον, καὶ τὴν εὐνημ-
 ρίαν βίζουσα. Οἱ εὐκλείεις ἀγῶνες, αἱ νίκαι, αἱ πανηγύρεις, αἱ
 θριαμβευτικαὶ ἑορταὶ ἡμῖνοντο διὰ τοῦ θαλλοῦ τῆς θεᾶς
 εὐλαϊας, τοῦ ὑψίστου δώρου τοῦ ἑλέους τῆς θεᾶς.

Ἐγκαταλείπει τὸν ὑπερήφανον τοῦ ὠκεανοῦ δεσπότην ὁ
 Κέκρωψ, εἰς τοὺς ἐκπληκτικὸς τοῦ βασιλείου του θριάμβους,
 εἰς τὸν μέγαν ἀναθρασμόν τῶν διηνεκῶν του πολέμων, καὶ
 παραχωρεῖ τὴν ὠραίαν πόλιν εἰς τὰ ἀγαθὰ τῆς εἰρήνης καὶ
 εἰς τὴν ἡρεμον καὶ διαρκῆ αὐτῆς λάμψιν.

Καὶ ἰδοὺ ἀμέσως αἱ ὠραῖαι τοῦ Κέκρωπος θυγατέρες αἱ
 θαυμάσιαι νύμφαι, ἐτοιμάζουσι τῆς θεᾶς τὸν λαμπρὸν πέπλον,
 καὶ ἀσχολοῦνται εἰς τὴν ἱερὰν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐν τῷ Ἐρεχθίῳ
 πολυτιμῆτου θησαυροῦ: τοῦ παναρχαίου ἀγάλματος τῆς
 θεᾶς τῶν δεσποινῶν καὶ εἰς τὴν εὐσεβῆ ταύτην ἐργασίαν
 ἀφιερῶνται μετὰ θερμῆς λατρείας. . . .

Καὶ ἐρρίψεν ἡ γλαυκῶπις τὸ θεῖόν της βλέμμα εἰς τὴν πό-
 λιν της, ἣν περιέβαλλε μετὰ στοργῆς καὶ συμπαθείας, μει-

διάσασα ἐπιχαίρειως ὅπταν προσέβλεψε τὸν ἱερὸν βράχον,
 ὅστις ἔσπερε τὴν πόλιν τοῦ κάλλους, καὶ ὅπταν ἐφαντάσθη τὸ
 προωρισμένον αὐτῆς μεγαλεῖον ἐν μέσῳ τῆς φλογερᾶς τοῦ
 ὀρίζοντος περιβολῆς, ἐν μέσῳ τοῦ φωτοβόλου οὐρανοῦ δια-
 δήματος. . .

Ὀλόκληρος ποίησις γόησσα, ἡ ἱστορία τοῦ Ἐρεχθείου δυ-
 ναμένη νὰ καταπλήξῃ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν διάνοιαν. Ἀδύνα-
 τον νὰ περιγράψῃ τις τὰς καλλονάς, αἰτινες περιστοιχίζουσι
 τὰ εἰρεῖα τοῦ μεγαλείου του. Ἐν τῇ τεθαμμένη τῶν εὐκλείει
 δὲν ἀπεκρύβη ὀλόκληρος ἡ θεσπεσία του καλλονῆ διότι προ-
 βάλλουσι ἐτι ὡς ξανθοὶ παρθένοι οἱ κομφοὶ Ἰωνικοὶ στύλοι,
 οἱ βαστάζοντες τὸ ἐπιστέγασμα τοῦ θεοῦ οἴκου. Τὸ δρέπανον
 τῶν αἰώνων δὲν παρηκολούθησεν εὐτυχῶς τὸν σκληρὸν του
 προορισμὸν τελείως, διότι ὅπως ἡ ἀπὸ τῶν ψάλλει ἐτι ἐπὶ κλα-
 δίσκου ἐναπομεινάσης δάφνης τοῦ Παρνασοῦ, καὶ διαταράττει
 τὴν σιγὴν τοῦ καθυδόντος κόσμου, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ βράχου
 τῶν ἀναμνήσεων, ὁ φωτοβόλος ἥλιος χρυσιεῖ τὰ ἐναπομει-
 ναντα τοῦ θαυμασμοῦ φωντήριματα.

Καὶ διαμένουσιν εἰσεῖτι αἱ Καρυάτιδες ψυχραὶ, ὡς ἀπολι-
 θωθεῖσαι νύμφαι βαστάζουσαι ἐτι τὸ βάρος τῆς εἰμαρμέ-
 νης των.

Καὶ δὲν ἀκούεται ἐτι ἡ φωνὴ τῶν παλλακίδων τοῦ
 Τούρκου φρουράρχου(!), οὐδὲ τοῦ Ἑλλήνου πολεμιστοῦ τὸ θρη-
 νητικὸν ἄσμα ὡς ἐνθουσιᾶσθαι παῖδαν, διότι μόνον ὁ εὐλαδῆς
 προσκνητῆς εὐρίσκειται πρὸ σωροῦ ἐρείπιων, εἰς ἃ ἡ πυρῆτις
 καὶ ὁ χρόνος μετέβαλλον τὸ κομφοῦν τὸ θαυμαστὸν ἀριστοτέ-
 χημα τῶν πάλαι χρόνων.

ΧΗΛ.

ΕΝ Τῷ ΠΕΔΙῳ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ

ΠΕΡΙ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑΣ

Καθῆκοντα τῶν μονομάχων
 καὶ τῶν μαρτύρων αὐτῶν.

(Συνέχεια καὶ τέλος).

Εἶναι γνωστὸν, ὅτι ὀπότεν ἐρίς τις ἀναφυῆ μεταξὺ δύο ἀ-
 τῶμων κοινωνικῆς τινος τάξεως, ἀνταλλάσσονται ἀμέσως τὰ
 ἐπισκεπτήρια τῆς ὀ' ὑποθέσεως οὕτως εἰσερχομένης εἰς νέον
 στάδιον συζητήσεως, πᾶσα ἄλλη τοιαύτη ὀφείλει νὰ παύσῃ,
 τὰ δὲ διαμαχομένα μέρη δὲν δύνανται πλέον νὰ ἐπικοινωνῶ-
 σιν ἀλλήλων ἢ τῇ μεσολαβήσει αὐτῶν τῶν μαρτύρων. Μετὰ
 τὴν ἐκλογὴν τῶν μαρτύρων, ἐξ ὧν ἀποκλείονται οἱ πατέ-

ρες ἀδελφοὶ καὶ υἱοί, ἀποστέλλετε τὰ ὀνόματα αὐτῶν μετὰ
 τῶν δευθύνσεών των πρὸς τὸν ἀντίπαλόν σας.

Τούτο γίνεται ἐν περιπτώσει στιγμιαίας προσκλήσεως.
 Πλὴν συμβαίνει ἐπίσης, ἡ πρόσκλησις νὰ ἐπεταί τῆς προσβο-
 λῆς, ὡς ἐν παραδείγματι, ὀπότεν προσβάλλεται τις ὑπὸ τοῦ
 τύπου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δίδονται ἀμέσως εἰς τοὺς
 μάρτυρας λεπτομερεῖς πληροφορίες περὶ τῆς ὑποθέσεως καὶ
 ἐπιφορτίζονται οὗτοι νὰ ἐλθῶσι πρὸς συνάντησιν τοῦ ὑβρι-
 στοῦ, ὅπως τῷ ζητήσῃσι ἀναίρεισιν τῶν δημοσιευθέντων ἢ
 ἐν ἀρνήσει τούτου, ἐπανόρθωσιν τῆς προσβολῆς διὰ τῶν ὀ-
 πλων.

Ἐὰν ὁ ἀντίπαλός σας ἀρνήθῃ νὰ διορίσῃ μάρτυρας, οἱ ἐν-
 τολοδόχοι σας ὀφείλουσι νὰ συντάξωσι πρωτόκολλον περὶ
 τούτου, ὡς καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀρνήθῃ νὰ ἐλθῇ εἰς

κτησαν την νεωτέραν δραματουργίαν, καθ' ἣν μάτην τις ἀναζητεῖ πρότυπον ἀνθρώπου λελυμένου ἐκ τῆς γηϊνῆς συνθήκης, ἐλευθέρου, καὶ μὴ προσκεκολλημένου εἰς τὴν πεζότητα τοῦ πραγματικοῦ κόσμου. Μάτην θὰ ἐρευνησῆ ὅπως ἀνεύρη ἰδανικόν τι, οὐ νὰ συνδέσῃ τὸ μεγαλεῖον μὲ τὴν ἠθικὴν ἐλευθερίαν μεγάλων πράξεων καὶ ἀληθομονῶν συμβάντων. Ἡ νεωτέρα δραματουργία νομίζει ὅτι πρέπει νὰ διαθέτῃ πάντοτε τὸ παρόν, μὴ θίγουσα τοῦ παρελθόντος τὰς ἀθανάτους σελίδας, τοῦ ἀμετακλήτου τούτου κόσμου, ὃν δὲν μεταφέρει πλέον ἢ φαντασία ἐπὶ τῆς ἀδιαλλάκτου σκηνῆς.

Μάτην θ' ἀναζητήσῃ τις τὴν ἡρωίδα τοῦ Κολωνοῦ κατακτώσαν σύμπαν τὸ ἄστυ, ἢ ἀναμένων νὰ ἴδῃ ἀναβαίνουσαν τοῦ Χάρωνος τὴν κλίμακα, τὴν Κλυταιμνήστραν, ἢ ἐμφανιζομένην τὴν σκιάν τῆς Ἥλέκτρας πρὸ συμπάσης τῆς κοινωνίας. Φεῦ! ἡ γηραία Πυθία προεπορεύθη εἰς τῆς εἰμαρμένης τὴν λατρείαν, ἐγκαταλείψασα τὴν βασιλικὴν τοῦ μαντείου στοάν ἔρπον καὶ καταρρέουσαν ὑπὸ τὸ βάρος τῶν αἰώνων....

Ὅφειλε ἡ ἡμετέρα καλλιτέχνης ν' ἀφοσιωθῆ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ ἔθνικοῦ δράματος, οὐχὶ βεβαίως ὅπως ἐννοοῦσι τοῦτο οἱ σημερινοὶ δράσται τοσοῦτων θεατρικῶν ἐγκλημάτων, οὐδὲ οἱ ζητούντες νὰ μεταβάλλωσι τὸ θέατρον εἰς οἶκον ἠθικῆς πανωλεθρίας καὶ ἐξευτελισμοῦ, οὐχὶ ὅπως ἐννοοῦσιν οἱ ἀγύρται νὰ ἐκμεταλλεύωνται ὅ,τι ἱερότερον ἐπιδίδωκε, καὶ ὅ,τι τιμαλφέστερον ἐπιζητεῖ. Τὸ θέατρον ἔχει ἀνάγκη νέας ζωῆς, νέου αἵματος, νέου ὀργανισμοῦ· ἐρρέτωσαν τὰ συντάγματα καὶ αἱ πανοστρατιαὶ τῶν πράβων, αἵτινες ἐβεβήλωσαν τὸ ἀπαραβίαστον τῆς σκηνῆς, τὸ ἱερὸν τοῦτο τῆς ἀναπλάσεως βῆμα, ἔνθα ἀνεβίβασαν τοὺς λωποδύτας καὶ λούστρους, ὅπως ὑποδυθῶσι πρόσωπον κόμητος ἢ καὶ ἀπλοῦ μεσαιωνικοῦ στρατιώτου. Ἐρρέτωσαν οἱ ἐξευτελισμοὶ ἐκεῖνοι τῶν ἀτομικῶν συνδέσμων καὶ ἡ συνεχὴς τοῦ πλανητικοῦ βίου ταλαιπωρία. Νὰ καθαρῶσθαι τὸ θέατρον, νὰ ἀπολυμανθῆ διὰ τῶν ἀποτελεσματικωτέρων ὀξέων, καὶ νὰ παραδοθῆ εἰς ἐκείνους, οἵτινες συναισθάνονται τὴν ἀξίαν του, τὸν σκοπὸν του, καὶ τὴν ἱερότητα αὐτοῦ. Ἄς παύσῃ πλέον ἡ ἀηδής, ἡ ἀούγνωστος κωμῶδια τοῦ δράματος, ἔνθα οὐδόλως παράδοξον νὰ ἴδῃ τις καὶ πάλιν ἐν στενῇ συναφείᾳ τὰ ὅλως ἀντίθετα, τὰς τραγικὰς κωμῶδιας καὶ τὰς κωμικὰς τραγῶδιας.
(Ἐπιτετα συνεχῆς)

H.

ΤΗΣ ΑΙΚ. ΒΕΡΩΝΗ

ἡ τιμητικὴ ὑπῆρξε δι' αὐτὴν μοναδικὴ ἐπιτυχία. Δάκρυα, συγκινήσεις, ἐπευφημίας, ἐνθουσιασμοί, στέφανοι, δῶρα, ἀποθέσεις.

Δὲν περιγράφονται οἱ θρίαμβοι, δὲν ἀπεικονίζονται ἀκριβῶς τὰ μεγαλεῖα, δὲν ἐκφράζεται ὁ θαυμασμός, ἡ ἐκπληξίς, ἡ συμπάθεια, ἡ λατρεία. Καὶ ἡ «Φύσις», ἐν τῇ χαριέσει ταύτῃ ἑορτῇ, ἐν τῇ ἀρχαίῃ πανηγύρει, δὲν ὑστέρησεν. Κατὰ τὴν τρίτην πράξιν, καθ' ἣν διὰ χρυσοῦ στεφάνου, προσενεχθέντος, πλὴν τῶν ἄλλων, ὑπὸ θερμοῦ πιστοῦ καὶ ἐνθουσιώδους θαυμαστοῦ τῆς, ἐστέφετο, ὅλος ὁ χῶρος τοῦ θεάτρου ἐπληρώθη κυριολεκτικῶς, ὑπὸ ταινιῶν τῆς «Φύσεως», ἔνθα χρυσοῖς γράμμασι ἦτο τετυπωμένον τὸ κάτωθι ποίημα. Ἡ στιγμή ἐκείνη ἀνεστάτωσε τὸ θέατρον, ὅπερ ἀπεθέου τὴν προσφιλεῖ καλλιτέχνιδα... ὦ! δάκρυα, ἀναμνήσεις, ἐλπίδες!

Η ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΣ ΜΑΣ ΦΕΥΓΕΙ

Στὴ φύσι κοῦ δὲ στίλισε μὲ ὡμορφα λουλούδια,
στὴ φύσι, κοῦ τὰ κήνα της σκοποῦν τὴν μυρωδιά
ἐπάνω σου, καὶ τὰ πουλιὰ γὰ σένα λέν' τραγουδιὰ,
σ' αὐτὴν θὰ 'πὼ τὸν πόνο μου ἀπ' τὴν θερμὴ καρδιά.

Χαμόγελο δὲν μοῦμεινε στ' ἀκαλλιπὲς στόμα,
οἱ στεναγμοὶ μου χάθηκαν, τὸ μάτι δάκρυ χύνει
γιατὶ νὰ βλέπω τὴν σεμνὴ τὴ νύφη θέλω ἀκόμα,
τὴ νύφη, κοῦ ἐσκόπισε χαρὰ, καὶ μὰς ἀφίνει....

Παρθένα ἀγγελόμορφη, σὺ μαγεμένη κόρη,
πῶταν 'μιλοῦσες χαρῶπῃ, ἀγάπῃ ἐσκοποῦσες!
Νεράϊδα π' ἀνετράφηκες σὲ μυρωμένα ὄρη,
τρογιάνθηλο κοῦ σὲ θεῶς τὰ στήθη θὰ ἀνθοῦσες,

Γιατὶ μὰς φεύγεις μακρὰ; ἀστέρι ξηλεμένο,
κοῦ ἡ λάμψι σου ἐχάρισε παντοῦ τὴν εὐτοχιά!
Γιὰ δὲς ὄλων τὸ πρόσωπο πῶς εἶναι χλωμασμένο
κοῦ θὲ νὰ μείνῃ ὄρφανὸ χωρὶς παρηγοριά!..

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ 'ΦΥΣΕΩΣ,

Α. Κ. Φ. Κων]πολιν. Δέκα φράγκα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ.—Α. Ο. Τήνον. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ.—Π. Α. Αἴγιαν. Συνδρομὴ σας παρελθόντος ἔτους ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Καθυστερεῖτε ἤδη τοῦ τρέχοντος.—Δ.Α. Δαρδανέλλια. Ἀναμένομεν ἀπάντησιν εἰς τελευταίαν ἐπιστολὴν σας.—Η. Ἰ. Κάϊρον. Δελτάριον ἐλήφθη. Ἐχει καλῶς. Ἀναμένομεν. Ἐγράψαμεν.—Κ.Α. Κάϊρον. Ἐγράψαμεν πρὸ δύο ἐβδομάδων κ.—Η. Ἰ. Ἐχει καλῶς. Παρα'εγόμεθα. Σὰς ἐγράψαμεν.—Μ. Κ. Φάρσαλα. Ζητούμενον ἀριθμὸν 2ον σὰς ἀπεστείλαμεν ἐκ νίου.—Π. Γ. Κ. Λάρισσαν. Δελτάριον ἐλήφθη. Σὰς ἀπάντησαμεν.—Κ. Φ. Κ. Ἀλεξάνδρειαν. Ἐπιστολὴ καὶ φύλλον ἐλήφθησαν Ἀνεγνώσαμεν καὶ μὰς ἤρεσε. Σὰς συγχάρουμεν. Ποιήματιον ἐδημοσιεύθη εἰς τελευταῖον φύλλον.—Σ.Κ. Κάϊρον. Φύλλα ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἔτους σὰς ἀπετείλαμεν προχθές. Τιμὰς Α' καὶ Β' τόμου τῆς «Φύσεως» σὰς ἐγράψαμεν ταχυδρομικῶς. Ἀναμένομεν νεωτέραν σας.—Α.Δ. Π. Ἀθῶρον. Περικαλλώματα ἐξητηλήθησαν. Ὑπάρχουσι σώματα πρὸς 10 δρ. ἕκαστον. Χρυσόδετα.—Θ. Β. Κ. Κέρκυραν. Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη. Ἐχει καλῶς. Ἐσώκλειστος παρεδόθη.—Κ. Δ. Ἰ. Νέαν Ὑδρην. Βιβλίον ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς θερμῶς. Ταχυδρομικῶς πλείοντα.—Β. Π. Ἀμαλιάδα. Ἀποδείξεις σὰς ἀπετείλαμεν προχθές. Ἀναμένομεν ἐμβασμά σας.—Μ. Θ. Δικεῖτῃ. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Χρήματα, 42 φρ. οὐκέτι. Ἐχει καλῶς Εὐχαριστοῦμεν.—Κ. Π. Κ. Γαῖστῃ. Συνδρομὴν σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Σὰς γράφομεν ταχυδρομικῶς.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΠΑΛΛΗΝΘΡΩΠΟΥ

Ἐκατὸν σελίδες πλουσίας ποικίλης καὶ εὐφυοῦς ἀπαρτίζουσι μετὰ τῶν ὠραίων εἰκόνων, τὸ περὶ τὰ μέσα Νοεμβρίου ἐκδοθησόμενον ἡμερολόγιον τοῦτο. Πρωτοφανέστατον τοῦ εἶδους του καὶ τετυπωμένον ἴλιαν φιλοκάλως θὰ τιμᾶται λεπτῶν 50. Οἱ ἐγγράφοντες 10 συνδρομητὰς ἔχουσι τὸ δικαίωμα 1) νὰ καταχωρίζωσι δωρεὰν ἀγγελίας ἐν τῷ «Παλληναθρῶπῳ» καὶ 2) νὰ λάβωσι τὸ φύλλον ἐπὶ τρεῖς μῆνας δωρεὰν.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται καὶ παρ' ἡμῖν.

Ο ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

ΥΠΟ
ΕΡΝΕΣΤΟΥ ΡΕΝΑΝ

Τὸ θαυμάσιον τοῦτο ἔργον τοῦ αἰῶνος, ὅπερ ἐξέπληξε τὸν πολιτισμένον κόσμον, εὐτυχῶς μεταφράζεται καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, ἐκδιδόμενον κατὰ φυλλάδια ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Ἀθανασιάδου ἴλιαν φιλοκάλως. Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται καὶ ἐν τῷ ἡμετέρῳ γραφείῳ, ἔνθα καὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύναται νὰ ἀπευθύνωνται.

Ἡ συνδρομὴ διὰ τὰς Ἀθήνας	δρ.	3.
Διὰ τοὺς προπληρώνοντας	»	2,50
Διὰ τὸ ἐξωτερικόν	φρ. χρ.	3.
Διὰ τοὺς προπληρώνοντας	»	2 '1/2

ΣΧΟΛΗ ΧΟΡΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁ Χοροδιδάσκαλος κ ΗΡΑΚΛΗΣ ΠΙΤΡΑΣ ὑπόσχεται καὶ ἀναλαμβάνει τὴν ἐκμάθησιν τοῦ τοσοῦτον ἀπαραίτητου καθισταμένου χοροῦ διὰ τῆς ἀρίστης καὶ δεδοκιμασμένης αὐτοῦ μεθόδου δι' ὅλους ἐν γένει τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς χοροῦς.

Διδασκαλία ἐπιμεμηλημένη, δεδοκιμασμένη, σαφής, πρόθυμος, ἀποτελεσματικὴ. Ἐνὶ λόγῳ χοροδιδασκαλεῖον τέλειον.

Πληροφορίας πλείονες ἐν τῷ Χοροδιδασκαλεῖῳ αὐτοῦ κειμένῳ παρὰ τῇ πλατεσίᾳ Ἁγίου Γεωργίου (Καρότση).

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ